Dosarul nr. 3-4820/2024
2-24127386-12—3-08112024-1

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

27 februarie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Veaceslav Martînenco
grefier Nicoleta Mamaliga

examinând cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de avocatul Vitalie Iordachi în interesele lui Stici Sergiu împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,-

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La 08.11.2024, avocatul Vitalie Iordachi, în interesele lui Stici Sergiu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că, prin Decizia privind inițierea controlului fiscal nr. 05/5-98 din 12 septembrie 2018, în privința lui Stici Sergiu a fost inițiat controlul fiscal tematic, pentru perioada 01.01.2012-31.12.2016. Astfel, funcționarii fiscali ai Serviciului fiscal de Stat, au efectuat un control fiscal, aplicând metode indirecte de estimare a venitului impozabil, privind corectitudinea calculării, declarării și achitării impozitului pe venit de către reclamantul Stici Sergiu, pentru perioada 01.01.2012- 31.12.2016.

Prin Actul de control fiscal întocmit de Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare contribuabili mari nr. 5-688841 din 25.10.2018, emis în privința contribuabilul Stici Sergiu, s-a reținut:

- Contribuabilul a avut obligația de a declara și de a achita veniturile obținute în anii 2014 - 2016;
- Contribuabilul Stici Sergiu s-a eschivat de la calculul și achitarea impozitului pe venit în anul 2014 în sumă de ***** lei;
- Contribuabilul Stici Sergiu a diminuat venitul declarat pentru anul 2015 cu suma de ***** lei și impozitul pe venit cu*****lei;
- Contribuabilul Stici Sergiu a diminuat venitul declarat pentru anul 2016 cu suma de ***** lei și impozitul pe venit cu***** lei.
- Ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale a sechestra proprietățile menționate în tabelul nr.7 a actului de control fiscal.

Menționează că, în temeiul Actului de control menționat, a fost emisă Decizia nr. 347 din 21.12.2018, prin care lui Stici Sergiu i-a fost calculat spre plată la buget impozitul pe venit în suma de*****ei, majorare de întârziere în sumă de***** lei și amenda în sumă de *****lei.

Indică că la 24 aprilie 2019 reclamantul a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actului de control nr. 5-688841 din 25.10.2018, anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.347 din 21 decembrie 2018, precum și anularea Deciziei

Serviciului fiscal de Stat nr. 88 din 28.03.2019.

La 16 martie 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a hotărât a respinge ca neîntemeiată acțiunea înaintată de reclamantul Stici Sergiu. În motivarea hotărârii, instanța de judecată a invocat în esență două argumente, și anume: 1) actul de control fiscal nr. 5-688841 din 25.10.2018 nu constituie act administrativ ci un act preparator, iar prin urmare acesta nu produce efecte juridice prin el însuși; 2) Decizia nr. 347 din 21.12.2018 a Serviciului fiscal de Stat este legală, deoarece reclamantul nu a prezentat probe care ar demonstra sursa de proveniență a banilor și caracterul neimpozabil al veniturilor sale.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, reclamantul a depus cerere de apel la hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 16 martie 2020, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de Stici Sergiu către Serviciul Fiscal de Stat să fie admisă integral. În susținerea cererii de apel apelantul a invocat printre altele încălcarea normelor materiale și procedurale de către prima instanță prin: lipsa citării legale; lipsa motivării hotărârii primei instanțe; lipsa exercitării din partea Serviciului Fiscal de Stat a obligației de a dovedi prin probe veridice pretinsul venit estimat al lui Stici Sergiu; etc.

În partea ce vizează fondul cauzei Stici Sergiu a subliniat că în cadrul controlului fiscal s-a stabilit prin audierea avocatului *****, în prezența căruia a fost întocmită recipisa din 19 septembrie 2014, că de fapt, când a fost întocmită recipisa menționată mijloacele bănești indicate în recipisă nu au fost transmise.

Relevă că la 08 februarie 2022, Curtea de Apel Chișinău a respins apelul declarat și a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 16 martie 2020.

Specifică că, în partea motivată a hotărârii Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău, s-a reținut următoarele: “Prin urmare, dat fiind faptul că, reclamantul/apelant în cadrul controlului, nu a prezentat Serviciului Fiscal careva documente/înscrisuri ce ar demonstra că actele juridice (contractul de împrumut, recipisa din 19 septembrie 2014) sunt nule, respectiv, sumele obținute în baza acestora corect au fost luate în calcul la estimarea venitului impozabil.” Totodată, recursurile declarate împotriva Deciziei CA Chișinău din 08 februarie 2022 au fost respinse ca inadmisibile.

Menționează că, la data de 15 februarie 2024, în lipsa reclamantului, aflat peste hotarele Republicii Moldova, fapt confirmat prin adeverința poștală din 13 martie 2024, a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva lui Stici Sergiu, cu participarea intervenientului accesoriu *****, având ca obiect constatarea nulității absolute a recipisei.

Astfel, prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Orhei s-a constatat nulitatea absolută a recipisei din 19 septembrie 2014, încheiată între Stici Sergiu și ***** În conformitate cu prevederile art. 331 din Codul civil al Republicii Moldova, nulitatea produce efecte atât pentru viitor, cât și pentru trecut, respectiv de la momentul încheierii actului juridic civil. Prin urmare, având în vedere caracterul retroactiv al nulității recipisei din 19 septembrie 2014, obligațiile fiscale calculate prin Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 347 din 2018, întemeiate pe acest înscris, nu sunt valabile.

Subliniază că copia dispozitivului hotărârii a fost recepționată de către reprezentantul reclamantului, și anume de către Stici Natalia, la data de 23 august 2024. Dovada recepționării este confirmată prin mențiunea de pe cererea privind prezentarea spre cunoștință a materialelor dosarului – „am primit copia hotărârii 23.08.2024”, anexată la materialele cauzei.

Reiterează că recipisa în cauză a constituit temei pentru calcularea obligațiilor fiscale în sarcina lui Stici Sergiu, și anume: impozit pe venit în sumă de*****ei, majorare de întârziere în sumă de***** lei și amendă în sumă de *****lei.

Urmare a acestor circumstanțe, la 20 septembrie 2024, reclamantul, prin intermediul reprezentantului său Stici Natalia, a depus la Serviciul Fiscal de Stat (în continuare SFS) cerere de reluare a procedurii administrative și retragerea, în tot sau în parte, a Deciziei Serviciului Fiscal de

Stat nr.347 din 2018.

Ulterior, la data de 16 octombrie 2024, Stici Natalia a recepționat răspunsul SFS la cererea respectivă, prin care aceasta a fost respinsă, motivându-se lipsa temeiurilor pentru reluarea procedurii administrative. Totodată, în motivarea soluției adoptate, SFS a invocat și depășirea termenului de 3 luni pentru depunerea cererii de reluare a procedurii administrative.

Făcând referire la prevederile art. 170 Cod administrativ, reclamantul menționează că, prin intermediul reprezentantului său Stici Natalia, a luat cunoștință de existența hotărârii irevocabile a Judecătoriei Orhei din 15 februarie 2024 abia la data de 23 august 2024, când, în urma cererii de prezentare spre cunoștință a materialelor dosarului, a primit și copia acesteia. Prin urmare, termenul de la care Stici Sergiu a cunoscut temeiurile pentru reluarea procedurii administrative și anume modificarea ulterioară, în favoarea persoanei afectate, a situației de fapt sau de drept care a stat la baza actului administrativ, precum și existența unor probe noi ce ar fi putut conduce la o soluție mai favorabilă, începe să curgă de la data de 23 august 2024.

Astfel, Serviciul Fiscal de Stat, deși dispune, în cadrul procedurii administrative, de dreptul de a solicita acte și materiale relevante, precum și în pofida mențiunii din cererea de reluare a procedurii potrivit căreia dovada datei recepționării dispozitivului hotărârii privind constatarea nulității recipisei din 19.09.2014 se regăsește la dosarul cauzei, nu a solicitat prezentarea acestei probe.

Concluzionează că, având în vedere faptul că cererea de reluare a procedurii și de retragere a actului administrativ individual ilegal și defavorabil a fost depusă la data de 20 septembrie 2024, invocarea de către SFS a depășirii termenului de 3 luni pentru depunerea unei asemenea cereri este contrară prevederilor legale.

Totodată, menționează că retragerea constituie o modalitate de desființare a unui act administrativ, care poate interveni pentru motive de ilegalitate, indiferent dacă acestea sunt anterioare, concomitente sau ulterioare emiterii actului. În ceea ce privește momentul evaluării legalității sau ilegalității actului administrativ, subliniază că, așa cum s-a arătat anterior, odată cu constatarea nulității absolute a recipisei din 19 septembrie 2014, efectele acesteia se produc chiar de la momentul încheierii actului juridic civil.

Astfel solicită partea reclamantă:

1. Anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.347 din 21 decembrie 2018 ,,asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Sergiu Stici; a Actului de control nr.5-688841 din 25 octombrie 2018 continuat pe actul nr.688842 și nr. 688843 cît și a Deciziei SFS nr.88 din 28.03.2019 emisă pe marginea contestației împotriva Deciziei SFS nr.347 din 21 decembrie 2018;
2. Anularea refuzului Serviciului Fiscal de Stat din 10 octombrie 2024 prin care a fost respinsă cererea prealabilă de reluare a procedurii administrative privind anularea Deciziei SFS nr.347 din 21 decembrie 2018.

La data de 16.09.2025, reclamantul a depus **cerere de concretizare a pretențiilor,** prin care și-a precizat cerințele, solicitând modificarea capătului de cerere din anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 347 din 21 decembrie 2018 „asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Sergiu Stici", a Actului de control nr. 5-688841 din 25 octombrie 2018, continuat prin actele nr. 688842 și nr. 688843, precum și a Deciziei SFS nr. 88 din 28.03.2019, emisă în urma examinării contestației împotriva Deciziei SFS nr. 347 din 21 decembrie 2018, în obligarea pârâtului la reluarea procedurii administrative.

În acest sens, reclamantul a solicitat:

1. Anularea răspunsului Serviciului Fiscal de Stat din 10 octombrie 2024, prin care a fost respinsă cererea de reluare a procedurii administrative în urma căreia a fost emisă Decizia SFS nr. 347 din 21 decembrie 2018, precum și dispunerea retragerii, totale sau parțiale, a

acestei decizii, cu consecința reparării prejudiciului prin recalcularea obligațiilor fiscale și restituirea sumelor încasate în temeiul acesteia.

2. Obligarea Serviciului Fiscal de Stat să emită un act administrativ individual prin care să dispună reluarea examinării procedurii administrative în privința reclamantului, în lumina hotărârii irevocabile a Judecătoriei Orhei din 15 februarie 2024. (f.d.123-127)

Obiecțiile pârâtului:

La 29 mai 2025 reprezentantul autorității pârâte, din cadrul Serviciului Fiscal de Stat, a depus referință la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d.28-30)

În susținerea poziției sale a invocat că, reclamantul Stici Sergiu a înaintat anterior cerere de chemare în judecată către Serviciul Fiscal de Stat privind anularea deciziei SFS nr.347 din 21.12.2018 asupra cazului de încălcare a legislației, precum și deciziei SFS nr.88 din 28.03.2019 pe marginea contestației, care prin Hotărîrea Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Rîșcani din 16.03.2020, (dosarul nr.3-2352/19) a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 08.02.2022 apelul depus de Stici Sergiu a fost respins cu menținerea hotărîrii Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Rîșcani din 16.03.2020.

Prin încheierea nr.3ra-703/22 din 10.08.2022 Curtea Supremă de Justiție a declarat inadmisibile recursurile depuse de Sergiu Stici, precum și de avocatul acestuia.

Ulterior, cererea de revizuire depusă la 27.09.2024 de Stici Sergiu asupra deciziei Curții de Apel Chișinău din 08.02.2022 a fost respinsă ca inadmisibilă prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21.11.2024, menținută prin Decizie Curții Supreme de Justiție din 05.03.2025.

Menționează că, ulterior, la data de 24 septembrie 2024, Stici Sergiu a depus o cerere la Serviciul Fiscal de Stat prin care a solicitat reluarea procedurii administrative, întemeindu-și demersul pe faptul că Judecătoria Orhei, sediul Central, a emis Hotărârea din 15 februarie 2024, prin care a fost constatată nulitatea recipisei din 19 septembrie 2014, încheiată între Stici Sergiu și *****

Prin răspunsul nr.26-24-11/168786 din 10.10.2024 SFS a refuzat în reluarea procedurii administrative, neavând temei legal pentru aceasta.

Relatează că, în susținerea temeiniciei cererii de reluare a procedurii administrative, Stici Sergiu a invocat apariția unor circumstanțe noi, și anume adoptarea de către Judecătoria Orhei, sediul Central, a Hotărârii din 15 februarie 2024, prin care s-a constatat nulitatea recipisei din 19 septembrie 2014, încheiată între Stici Sergiu și *****

Astfel, în urma analizei prevederilor legale care guvernează prezenta speță, denotă că prezenta cerere este neîntemeiată. Or, art. 3 aln. (4) și (4^1) din Codul fiscal prevede că, impozitarea se efectuează în baza prezentului cod și a altor acte normative adoptate în conformitate cu acesta, publicate în mod oficial, și care sînt în vigoare pe perioada stabilită pentru achitarea impozitelor și taxelor, iar procedura fiscală se aplică în timpul și la locul aplicării, dacă legea nu prevede altfel.

Totodată, notează că conform principiului procedurii administrative - securității raporturilor juridice, prevăzut de art.30 din Codul administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decît în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Concomitent indică că, in conformitate cu art. 140 din Codul administrativ, un act administrativ individual obține puterea lucrului decis atunci cînd nu mai poate fi contestat nici pe cale prealabilă, nici prin acțiune în instanța de judecată competentă.

Subliniază că, potrivit art. 143 alin.(2) din Codul fiscal, aprecierea legalității sau ilegalității unui act administrativ individual se face în funcție de situația la momentul emiterii lui, iar în cazul

desfășurării unei proceduri prealabile - de situația la momentul adoptării deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Menționează că, conform art. 170 alin. (2) din Codul administrativ, cererea de reluare a procedurii administrativ se admite numai dacă persoana afectată, în afara culpei grave, nu era în stare să revendice, în special prin cale de atac, temeiul pentru reluare în procedura anterioară, iar conform alin.(3), termenul de depunere a cererii este de 3 luni. Termenul începe să curgă din ziua în care persoana afectată a aflat sau trebuia să afle despre temeiul pentru reluarea procedurii.

Reiterează că actul administrativ individual - decizia nr.347 din 21.12.2018 asupra cazului de încălcare a legislației - a obținut puterea lucrului decis, conform art. 140 din Codul administrativ, legalitatea acestuia fiind controlată și confirmată de către instanțele de judecată, iar circumstanța invocată de reclamant ca temeiul pentru reluarea procedurii administrative nu a existat nici la momentul efectuării controlului fiscal, nici la examinarea cauzei in instanțele de judecată.

Astfel, explică că în situația data, reclamantul invocă faptul, care nici nu a existat la momentul examinării cauzei la toate instanțele de judecată, și a apărut mult după finalizarea examinării cauzei, dat fiind faptului că ***** a înaintat cererea de chemare în judecată către Stici Sergiu la data de 26.10.2023, fiind emisă Hotărîrea Judecătoriei Orhei, sediul Central la data de 15.02,2024, fiind evident utilizarea acestuia ca un alt instrument de a de a iniția o nouă procedură administrativă de anulare/încetare a efectelor juridice a actului administrativ defavorabil - decizia legală a organului fiscal cu scopul de a schimba soluția definitivă și irevocabilă a instanțelor de judecată nefavorabilă reclamantului și, respectiv, de a eschiva de la achitarea impozitului calculat.

Suplimentar indică faptul că cet. Sergiu Stici, nici în cadrul controlului fiscal efectuat la acesta în anul 2018 (actul nr.5-688841 prelungit pe blanchetele nr.5-688842 și nr.5-688843 din 25.10.2018), nici la etapa examinării cazului de încălcare a legislației, finalizat cu emiterea Deciziei nr.347 din 21.12.2018, nici la etapa examinării contestației în cadrul Consiliului de soluționare a disputelor din cadrul SFS, finalizat cu emiterea Deciziei pe marginea contestației nr.88 din 28.03.2019, nici în cadrul procedurii de examinare a cererii în instanța de judecată privind anularea actelor administrative, finalizată cu încheierea irevocabilă din 10.08.2022 a Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție nu a prezentat careva documente/înscrisuri ce ar demonstra că recipisa din 19.09.2014, prezentată Serviciului Fiscal de Stat de către organele de drept, este nulă, respectiv, suma reflectată în aceasta a fost luată în calcul la estimarea venitului impozabil.

Mai mult, cet. Sergiu Stici, care, potrivit recipisei, are calitatea de împrumutător, nu a inițiat, pe parcursul întregii perioade, nicio acțiune în instanță privind constatarea nulității actului juridic și nici nu a formulat, după caz, o cerere de suspendare a procedurii administrative până la pronunțarea unei soluții pe acest aspect.

În altă ordine de idei, subliniază că reclamantul nu a demonstrat că a depus toate diligențele necesare pentru a identifica circumstanțele și faptele esențiale și nici că, în absența unei culpe grave, s-ar fi aflat în imposibilitatea de a invoca, inclusiv pe calea căilor de atac, temeiul pentru reluarea procedurii în cadrul procedurii anterioare.

Astfel, consideră că argumentele invocate de reclamant nu cad sub incidența prevederilor art. 170 din Codul administrativ, care în esența evidențiază simplul fapt al dezacordului reclamantului cu soluția dată de instanțele de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a reluării procedurii administrative, iar fapt/circumstanța invocată de Stici Sergiu nu poate constitui drept temei de reluarea procedurii administrative de către Serviciul Fiscal de Stat, prin prisma prevederilor menționate supra.

Menționează că, reluarea procedurii reprezintă o cale de corectare erorilor sau omisiunilor în procedura administrativa, și nu de reformare a deciziei definitive a autorității publice, emisă legal, ceea ce ar duce la încălcarea principiului stabilității și securității raporturilor juridice, care înseamnă

că soluția definitivă nu poate și nu trebuie rediscutată fără motive legale.

Pornind de la jurisprudența CEDO, unul din aspecte fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, fixat de art.30 din Codul administrativ, care cere printre altele, că, atunci când instanțele judecătorești dat o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor nu mai poată fi pusă în discuție.

Precizează că admiterea cererii de chemare în judecată ar contravine principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Cu atât mai mult, prin prisma prevederilor art. 170 alin. (2) din Codul administrativ, care stabilește termenele de depunere a cererii de reluarea procedurii administrative și calculul acestora, și anume, că termenul de depunere a cererii este de 3 luni, iar termenul începe să curgă din ziua în care persoana afectată a aflat sau trebuia să afle despre temeiul pentru reluarea procedurii, cererea de reluare a procedurii administrative a fost depusa la organul fiscal cu depășirea termenului prevăzut.

Relatează că, reclamantul a invocat că a făcut cunoștința cu Hotărîrea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 15.02.2024 la data de 23.08.2024 după solicitarea eliberării acesteia.

Întru combaterea argumentului invocat de reclamant privind respectarea termenului de depunere cererii de reluare, indică prevederile art. 100 alin.(l) din Codul de procedură civilă, conform cărora, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară, iar conform art. 102 alin. (4^1) și (5) din Codul de procedură civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca ne citarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară. Prezentarea părții în instanță, în persoană sau prin reprezentant, acoperă orice viciu de înmânare a citației.

Totodată, art.236 alin. (4) din Codul de procedură civilă statuează că, participanții care nu au fost prezenți la pronunțarea dispozitivului hotărîrii primesc copia hotărîrii în decurs de 5 zile.

Mai mult ca atît, notează că în conformitate cu pct.2 și pct.3 din Regulamentul privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 658/30 din 10 octombrie 2017, conform art. 10 alin.(4) din Legea nr.514 din 6 iulie 1995 privind organizarea judecătorească, hotărârile judecătoriilor și ale curților de apel se publică pe portalul web național al instanțelor de judecată. Hotărârile Curții Supreme de Justiție se publică pe pagina web a acestei instanțe. Publicarea hotărârilor judecătorești contribuie la realizarea principiului echității proceselor judiciare și urmărește asigurarea accesului liber la informații al cetățenilor și transparentizarea activității instanțelor de judecată.

Prin urmare, consideră că invocarea de către reclamant privind respectarea termenului de depunere a cererii de reluare a procedurii este neîntemeiată, or, acesta avînd calitatea procesuala de pîrît în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de *****, a avut toate posibilitățile, precum și obligația pozitivă de a se interesa despre soarta dosarului.

Astfel, în considerarea celor expuse și ținând cont de faptul că decizia organului fiscal este legală, irevocabilă, executorie, precum și deține puterea lucrului decis, cererea de chemare în judecată înaintată de Stici Sergiu este neîntemeiată și nefondată, având un efect declarativ, în situația în care temeiuri legale de reluarea procedurii administrative lipsesc, motiv din care acesta urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată:

Reprezentantul reclamantului, avocatul Vitalie Iordache, a susținut integral argumentele expuse în cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea pretențiilor în modul în care au fost formulate.

Reclamantul Stici Sergiu, fiind înștiințat legal despre data, ora, locul examinării cauzei, nu s-a prezentat. Astfel, ținând cont de întrunirea rigorilor de citare legală, în temeiul art.218 lit. d) Cod administrativ, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Reprezentantul autorității pârâte, din cadrul Serviciului Fiscal de Stat, Natalia Ciobanu, a pledat pentru respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, pe motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile participanților la proces, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă avocatul Vitalie Iordachi, în interesele lui Stici Sergiu, împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, este **admisibilă** și pasibilă de a fi **respinsă,** din următoarele considerente.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art. 93 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

În acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Revendicările reclamantului se circumscriu acțiunii în contestare (art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ și art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ) care sunt susceptibile examinării de către instanțele de contencios administrativ.

Competența jurisdicțională materială și teritorială aparține Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

Procedura prealabilă a fost respectată, iar ca reacție a fost emisă răspunsul nr. 26-24-11/168786 din 10 octombrie 2024.

Corelând data comunicării actului administrativ, cu momentul înaintării acțiunii în judecată, se atestă întrunirea termenului legal de valorificare a acțiunii.

Nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; nu există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată nu se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În această ordine de idei, judecătorul constată cu certitudine că partea reclamantă a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni prevăzute la art. 207 din Codul administrativ.

Cu privire la fondul cauzei.

Materialele cauzei denotă că, la data de 25.10.2018, Direcția generală administrare contribuabili mari din cadrul Serviciului Fiscal de Stat, a efectuat un control fiscal la persoana fizică Sergiu Stici, prin metoda verificării tematice, privind corectitudinea calculării, declarării și achitării impozitului pe venit, pentru perioadele fiscale A/2012-A/2016 (act nr.5-688841 prelungit pe formularele nr.5-688842 și nr.5-688843), cu aplicarea metodelor indirecte de estimare a venitului impozabil.

Ulterior, a fost emisă Decizia nr.347 din 21.12.2018 asupra cazului de încălcare a legislației, prin care contribuabilului i s-a calculat spre plată la buget obligații fiscale în sumă totală de ***** lei, inclusiv, impozit pe venit în sumă de*****ei, majorare de întârziere în sumă de***** lei și s-a aplicat amendă în sumă de *****lei.

La data de 04.03.2019, cet. Sergiu Stici a depus la Serviciul Fiscal de Stat contestația nr.4, împotriva Deciziei nr.347 din 21.12.2018 asupra cazului de încălcare a legislației, solicitând anularea acesteia.

La data de 28.03.2019, în urma examinării contestației de către Consiliul de soluționare a disputelor din cadrul Serviciului Fiscal de Stat, prin Decizia nr. 88 s-a dispus respingerea contestației și menținerea Deciziei nr. 347 din 21.12.2018.

La 24.04.2019, cet. Sergiu Stici s-a adresat la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, cu cerere de chemare în judecată privind anularea Deciziei nr.347 din 21.12.2018 asupra cazului de încălcare a legislației și a Deciziei nr.88 din 28.03.2019 pe marginea contestației împotriva Deciziei nr.347 din 21.12.2018.

Prin Hotărârea din 16.03.2020 (dosar nr.3-2352/19), instanța de judecată a respins ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ, depusă de Sergiu Stici împotriva actelor administrative menționate.

Hotărârea din 16.03.2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, de respingere a acțiunii privind anularea actelor administrative emise de Serviciul Fiscal de Stat, a fost menținută prin Decizia din 08.02.2022 a Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău (dosar nr.3a-913/20), iar prin încheierea irevocabilă din 10.08.2022 a Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție (dosar nr.3ra-703/22), recursurile depuse Sergiu Stici, au fost declarate inadmisibile.

La data de 24.09.2024 Stici Sergiu a depus cerere la Serviciul Fiscal de Stat, prin care a solicitat reluarea procedurii administrative, motivând demersul prin emiterea de către Judecătoria Orhei, sediul Central, a Hotărârii din 15.02.2024, prin care s-a constatat nulitatea recipisei din 19.09.2014, încheiată între Stici Sergiu și *****(f.d. 134-136)

Prin răspunsul nr.26-24-11/168786 din 10.10.2024, Serviciul Fiscal de Stat a refuzat în reluarea procedurii administrative, neavând temei legal pentru aceasta.(f.d. 137-138)

Nefiind de acord cu răspunsul nr.26-24-11/168786 din 10.10.2024 emis de Serviciul Fiscal de

Stat, reclamantul s-a adresat în instanță cu prezenta cerere de chemare în judecată. (f.d.4-5;123-127)

Totodată, la 27 septembrie 2024, Stici Sergiu a depus o cerere de revizuire a deciziei Curții de Apel Chișinău din 8 februarie 2022. Redeschiderea procesului a fost motivată prin pronunțarea hotărârii irevocabile în dosarul nr.2-2609/2023 (PIGD: 2-23152579-38-2-26102023-1) din 15 februarie 2024 a Judecătoriei Orhei, sediul central, intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva pârâtului Stici Sergiu, intervenient accesoriu ***** privind constatarea nulității absolute a recipisei, și circumstanțele date sunt de natură să afecteze hotărârea judecătorească.

Prin încheierea Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2024 cererea de revizuire declarată de Stici Sergiu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 8 februarie 2022 s-a declarat inadmisibilă.

Instanța constată că Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 347 din 21.12.2018 a fost emisă în urma unui control fiscal efectuat în condițiile legii și a fost ulterior supusă atât controlului administrativ, cât și controlului jurisdicțional. Legalitatea acesteia a fost verificată sub toate aspectele de către instanțele judecătorești competente, actul administrativ dobândind astfel puterea lucrului decis.

Conform art. 30 din Codul administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Potrivit art. 140 din Codul administrativ, un act administrativ individual obține puterea lucrului decis atunci când nu mai poate fi contestat nici pe cale prealabilă, nici prin acțiune în instanța de judecată competentă. Dacă un act administrativ individual are mai mulți destinatari sau mai multe persoane sînt afectate de acesta, puterea lucrului decis poate surveni în momente diferite pentru fiecare din aceste persoane.

Potrivit art. 170 din Codul administrativ, la cererea persoanei afectate, autoritatea publică trebuie să decidă în privința anulării unui act administrativ individual incontestabil dacă:

a) situația de fapt sau de drept care stă la baza actului administrativ s-a modificat ulterior în favoarea persoanei afectate;

b) există probe noi care ar fi dus la o decizie mai avantajoasă pentru persoana afectată;

c) există alte temeiuri de reluare conform art. 449 lit. a), c), e) și e^1) din Codul de procedură civilă.

Cererea se admite numai dacă persoana afectată, în afara culpei grave, nu era în stare să revendice, în special prin cale de atac, temeiul pentru reluare în procedura anterioară. Termenul de depunere a cererii este de 3 luni. Termenul începe să curgă din ziua în care persoana afectată a aflat sau trebuia să afle despre temeiul pentru reluarea procedurii. În privința cererii decide autoritatea publică competentă. Această prevedere se aplică și atunci când actul administrativ individual a cărui anulare se solicită a fost emis de o altă autoritate publică. Autoritatea publică competentă poate oricând, din oficiu, porni o procedură de anulare a unui act administrativ individual incontestabil. Anularea actului administrativ individual are loc în condițiile art. 143–147.

Instanța reține că reluarea procedurii administrative reprezintă o excepție de la principiul stabilității actelor administrative și poate fi dispusă doar în condiții strict și limitativ prevăzute de lege.

Potrivit art. 170 alin. (2) din Codul administrativ, reluarea procedurii este admisibilă numai dacă persoana interesată, fără culpă gravă, nu a fost în măsură să invoce în cadrul procedurii anterioare temeiul de reluare. Această normă instituie o condiție cumulativă, care presupune atât existența unor împrejurări noi relevante, cât și imposibilitatea obiectivă a părții de a le invoca anterior.

În speță, instanța constată că circumstanța invocată de reclamant, Hotărârea Judecătoriei Orhei din 15.02.2024 privind nulitatea recipisei din 19.09.2014, este ulterioară finalizării procedurii fiscale și a controlului jurisdicțional exercitat asupra Deciziei SFS nr. 347 din 21.12.2018. Cu toate acestea, simpla apariție ulterioară a unei hotărâri judecătorești nu este suficientă, în sine, pentru a întruni condiția prevăzută de art. 170 alin. (2), în absența demonstrației că aceasta nu putea fi invocată anterior fără culpă gravă.

Instanța atestă că reclamantul nu a probat imposibilitatea obiectivă de a invoca temeiurile respective în cadrul procedurilor administrative sau judiciare anterioare și nici nu a demonstrat existența unor circumstanțe excepționale care să justifice repunerea în discuție a unui act administrativ definitiv.

Totodată, în conformitate cu art. 170 alin. (3) din Codul administrativ, cererea de reluare a procedurii trebuie depusă în termen de 3 luni de la data la care persoana a aflat sau trebuia să afle despre temeiul reluării. Instanța constată că acest termen are caracter imperativ, fiind instituit pentru a asigura securitatea raporturilor juridice și stabilitatea actelor administrative. În cauză, termenul legal a fost depășit, fără justificări temeinice care să permită repunerea în termen.

Instanța mai reține că reluarea procedurii administrative nu poate constitui un instrument de revizuire a unor soluții definitive și irevocabile, întrucât o atare abordare ar aduce atingere principiului securității raporturilor juridice, consacrat de art. 30 din Codul administrativ, precum și principiului autorității lucrului judecat.

În aceste condiții, instanța conchide că nu sunt întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 170 din Codul administrativ pentru reluarea procedurii administrative, respectiv nici condiția materială (existența unui temei admisibil), nici condiția subiectivă (lipsa culpei grave), nici condiția temporală (respectarea termenului legal).

Prin urmare, instanța reține că refuzul autorității publice de a dispune reluarea procedurii administrative este unul legal, întemeiat și conform prevederilor legale aplicabile, întrucât nu au fost întrunite condițiile prevăzute de lege pentru admiterea unui asemenea demers. În aceste circumstanțe, solicitarea reclamantului privind reluarea procedurii administrative nu poate fi admisă.

Totodată, instanța conchide că autoritatea pârâtă a acționat în mod justificat atunci când a respins cererea de reluare a procedurii administrative, în condițiile în care lipsesc temeiurile legale necesare pentru admiterea acesteia. Argumentele invocate de reclamant nu sunt de natură să răstoarne concluzia instanței, întrucât nu demonstrează îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru reluarea procedurii administrative și nici nu înlătură caracterul definitiv și obligatoriu al actului administrativ contestat.

Distinct de cele relatate supra instanța mai notează că, Curtea de Apel Chișinău examinând cererea de revizuire declarată de Stici Sergiu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 8 februarie 2022 a reținut că, ,,*La caz, din conținutul actelor administrative contestate se reține că, Decizia SFS asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Stici Sergiu nr.347 din 21.12.2018, prin care persoanei fizice Stici Sergiu i s-a calculat spre plată la buget impozit pe venit în sumă de*****ei, majorare de întârziere în sumă de***** lei şi s-a aplicat amendă în mărime de *****lei, nu este întemeiată doar pe recipisa a cărei nulitate s-a constatat prin hotărîre judecătorească irevocabilă. În condițiile speței, pornind de la preinsa apariție a unei circumstanțe noi – hotărîrea Judecătoriei Orhei, sediul central din 15 februarie 2024, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva pârâtului Stici Sergiu, intervenient accesoriu ***** privind constatarea nulității absolute a recipisei. S-a constat nulitatea absolută a recipisei din 19 septembrie 2014 încheiată între Stici Sergiu și ***** - Stici Sergiu ar fi în drept să-și valorifice pretinsle drepturi încălcate prin a iniția o nouă procedură administrativă de anulare/încetare a efectelor juridice a actului administrativ*

defavorabil - Decizia SFS asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Stici Sergiu nr.347 din 21.12.2018"

În acest sens urmează a fi menționat faptul că, inclusiv instanța de apel a informat reclamantul despre dreptul acestuia să-și valorifice pretinsle drepturi încălcate prin a iniția o nouă procedură administrativă de anulare/încetare a efectelor juridice a actului administrativ defavorabil - Decizia SFS asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Stici Sergiu nr.347 din 21.12.2018 și nu prin mecanismul de reluare a procedurii administrative.

Astfel, examinând normele legale invocate în corelație cu circumstanțele de fapt ale cauzei și cu materialul probator administrat, instanța constată că nu au fost identificate abateri de la procedura legală la emiterea actului administrativ contestat de către autoritatea pârâtă.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) - e).

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de avocatul Vitalie Iordachi în interesele lui Stici Sergiu împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual de reluare a procedurii administrative.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Veaceslav MARTÎNENCO**